

VIT VITA ALT OV UM ROTTUNA Í F

Nógv verður tosað um at týna rottu í Føroyum, men sum støðan er nú, arbeiða vit fullkomiliga í blindum, sigur lívfrøðingur

ÁKI BERTHOLDSEN

- Skulu vit gera okkum nakrar sum helst vónir um at týna rottuna í Føroyum, mugu vit fyrst seta kanningar í verk fyri at vita meiri um rottuna.

Tað staðfestir Sjúrdur Hammer, lívfrøðingur.

Í 2010 skrivaði hann eina frágreiðing um rottuna, har hann hevði nøkur ítøkilig tilmæli um, hvussu vit forða fyri, at rottan fer at spjast til tær oyggjar, hon ikki

er í nú.

- Men síðani er onki hent, og frágreiðingin hevur bara ligið í eini skuffu hesi árin, staðfestir hann turriliga.

Sjúrdur Hammer heldur, at sum støðan er nú, hava vit ongar fortreytir fyri at fara í kríggj við rottuna, soleiðis í álvara.

Tað er sum um, at alt loypir upp frá, hvørja ferð, einstøk mál taka seg upp. Tað er hent aftur hesa ferð, at rottutýning fær nógv umrøðu, nú Eyðfinn Magnussen, lívfrøðingur, hevur sæð rottu á

myndatóli, hann hevur sett upp við harusetur.

Í hesum sambandi er nógv ført fram um, hvussu stórir trupulleikin við rottu, er, og samstundis eru tað nógv, sum føra fram, at talan er um ein trupulleika, sum er alsamt veksandi.

- Veruleikin er tann, at vit vita púra onki um rottustovnin í Føroyum, og tað er onki grundarlag yvirhøvur fyri at siga, at trupulleikin er veksandi ella minkandi, sigur lívfrøðingurin.

- Bara tí at rottur eru at síggja

á myndatólum uttanfyri nøkur, er tað onki prógv yvirhøvur fyri, at rottustovnurin er veksandi, leggur hann afturat, tí sum støðan er nú, vita vit rætt og slætt um støðuna.

Og orsøkin til at vit einki vita um rottustovnin, er tann einfalda, at vit hava ongar kanningar, sum kunnu siga okkum nakað sum helst um støðuna, hvørki hvussu stórir stovnurin er, hvar rottan heldur til, hvat hon etur, og so framvegis.

Hann sigur, at sum støðan er nú, hava vit bert ábendingar, um

støðuna. Og ein ábending er, at er nóg mikið av føði at fáa hjá rottuni, kann stovnurin veksa øgiliga nógv. Og samstundis hava vit eisini ábendingar um, at rotta er allastaðni.

Sjúrdur Hammer nevnr eitt dømi, at liggur ein deyðseyður í haganum, er tað rættiliga vanligt at síggja nógvar rottuholur rundan um hann.

Hann leggur afturat, at tað er ikki loyvt at lata deyðseyð liggja í haganum, men ein orsök til at teir ikki verða burturbeindir, er

Áðrenn vit kunnu gera okkum vónir um at týna rottuna, mugu vit fáa vita meiri um hana, sigur Sjúrdur Hammer, lívfrøðingur. Tí kundi hann hugsa sær, at kanningar verða settar í verk, har rottur verða fangaðar, merktar, eisini við sendarum, og síðani sleptar útaftur

